

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 stycznia 2014 r.

DOLiS/DEC-43/14/6215,6227

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 22 i art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani D.K., na naruszenie przez S., przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.),

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani D.K., (zwanej dalej Skarżącą) na naruszenie przez S. (zwaną dalej Związkiem) przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

Skarżąca podniosła, że pismem z dnia [...] czerwca 2013 r. zwróciła się do Przewodniczącego Związku o udzielenie jej informacji w sprawie posiadania i przetwarzania jej danych osobowych. Jednocześnie Skarżąca wniosła o podjęcie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanego dalej Generalnym Inspektorem) działań zmierzających do udostępnienia jej wszystkich danych przechowywanych przez Związek ze szczególnym uwzględnieniem danych zapisanych w formularzu S-77, oraz zaprzestania przetwarzania jej danych osobowych i ich bezpowrotne usunięcie ze zbioru danych osobowych administrowanych przez Związek.

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania Generalny Inspektor ustalił, co następuje.

1. Związek jest wpisany do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych.
2. Skarżąca skierowała do Związku pismo z dnia [...] czerwca 2013 r., w którym - powołując się na art. 32 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o ochronie danych osobowych - wniosła o „(...) udzielenie informacji

dotyczących mojej osoby posiadanych i przetwarzanych przez Związek (...) w poniższym zakresie: 1. Czy Związek posiada i przetwarza moje dane osobowe? 2. Od kiedy i jakie moje dane osobowe posiada i przetwarza Związek? 3. Z jakiego źródła pozyskane zostały moje dane osobowe przez Związek? 4. W jakim celu, zakresie i w jaki sposób przetwarzane są moje dane osobowe przez Związek? 5. Czy Związek przekazał moje dane osobowe innemu administratorowi danych, jeśli tak - proszę o podanie zakresu przekazanych danych i pełnej nazwy oraz siedziby tego administratora. 6. Udostępnienie mi pełnej treści formularza S-77 sporządzonego w związku z moim wykluczeniem/odłączeniem oraz treści komunikatu z tym związanego ogłoszonego na Sali Królestwa, które przechowywane są przez Związek”.

3. W złożonych w sprawie wyjaśnieniach Związek wskazał, że cyt. „Pani D.K. jest Świadkiem Jehowy – członkiem jednego z lokalnych zborów Świadków Jehowy”, oraz iż „(...) zapytanie Pani D.K. wpłynęło do siedziby Związku w dniu [...] czerwca 2013 roku. Odpowiedź została przesłana listem poleconym w dniu [...] lipca 2013 roku”.

Skarżąca - poinformowana przez Generalnego Inspektora, o treści powyższych wyjaśnień Związku, oraz iż zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do wydania decyzji administracyjnej - w piśmie z dnia [...] grudnia 2013 r. wskazała, że jej skarga dotyczyła przekazania niekompletnej informacji na temat posiadanych i przetwarzanych jej danych osobowych oraz podniosła, że w piśmie otrzymanym od Zarządu Związku zabrakło informacji o zapisach zawartych w formularzu S-77, a właśnie o tę informację prosiła w piśmie skierowanym do Zarządu Związku. W kolejnym piśmie w sprawie (z dnia [...] stycznia 2014 r.) Skarżąca podniosła, że „[d]otyychczas nie otrzymałam formularza S-77, który jest mi niezbędny do sprawy sądowej”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że z dokonanych w trakcie postępowania ustaleń wynika, że Skarżąca aktualnie jest Świadkiem Jehowy. Na tę okoliczność wskazują wyjaśnienia Związku, a Skarżąca, poinformowana o ich treści, tego faktu nie zakwestionowała. Stosownie zaś do art. 81 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) zwanej dalej Kpa, okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 § 2.

Mając na uwadze powyższe zauważyć należy, że przepis art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, stanowi, iż w odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3-5 oraz art. 15-18. Artykuł 43 ust. 1 pkt 3 ustawy stanowi zaś, iż z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego. Związek posiada

uregulowaną sytuację prawną, jest bowiem wpisany do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych. Warto w tym miejscu przytoczyć stanowisko doktryny definiującej pojęcie „uregulowanej sytuacji prawnej związku wyznaniowego” jako konieczności wpisu do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych, chyba że status związku jest uregulowany w ustawie odrębnej względem ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania [tak: Andrzej Drozd, Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz. Wzory pism i przepisy, Warszawa 2008 (wydanie 4) s. 296]. Wskazać również należy na przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), która w art. 25 stanowi, iż Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione (art. 25 ust. 1). Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym (art. 25 ust. 2). Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3). W związku z treścią przepisu art. 43 ust. 2 ustawy, Generalny Inspektor nie może zatem prowadzić postępowania dotyczącego przetwarzania przez Związek danych osobowych przetwarzanych w zbiorze zawierającym dane osobowe Świadców Jehowy, ukierunkowanego na wydanie merytorycznej decyzji administracyjnej ani przeprowadzać czynności kontrolnych, z wyłączeniem prawa żądania złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego.

Stosownie zaś do postanowień art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. W doktrynie wskazuje się, że: „[b]ezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478).

Na marginesie, mając na uwadze, że treść nadesłanej przez Skarżącą korespondencji wskazuje, iż aktualnie jej celem jest uzyskanie dostępu do formularza S-77, podnieść należy, że Generalny Inspektor nie jest również właściwy w zakresie podejmowania rozstrzygnięć, których przedmiotem jest nakaz udostępnienia nośników danych jakimi są dokumenty. Ustawa reguluje bowiem zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych, a w szczególności zaś kwestię dopuszczalności przetwarzania (w tym udostępniania) danych osobowych, nie zaś kwestię dopuszczalności udostępnienia dokumentacji. W konsekwencji, Generalny Inspektor może nakazać jedynie udostępnienie danych, nie zaś udostępnienie dokumentacji. Wynika to jednoznacznie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji

administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Podkreślić również należy, że przysługującego osobie, której dane dotyczą, na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy, prawa do podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, nie należy utożsamiać z prawem do uzyskania dostępu do dokumentów zawierających dane osobowe. Na potwierdzenie powyższego zasadne jest przywołanie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 września 2005 r. (sygn. akt II SA/Wa 825/05), w którym wskazano, że „[w] ustawie o ochronie danych osobowych brak jest przepisów obligujących administratora do udostępnienia dokumentów zawierających dane osobowe. Ustawodawca posługuje się pojęciem »udostępnienia«, odnosząc je zawsze do danych osobowych, a nie do zawierających je dokumentów”.

Jednocześnie, mając na uwadze, że Skarżąca podnosi, iż formularz S-77 jest jej niezbędny do postępowania sądowego, wskazać należy, że przepisy regulujące postępowanie cywilne dają możliwość pozyskania na potrzeby takiego postępowania dokumentu, którego powód nie posiada. Art. 248 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) stanowi, iż każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne.

Reasumując, Generalny Inspektor na podstawie dokonanych ustaleń stwierdził brak swojej kognicji do wydania merytorycznej decyzji administracyjnej w sprawie, co tym samym determinuje zasadność uznania, iż spełnione zostały przesłanki umorzenia postępowania przewidziane przepisem art. 105 § 1 Kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.